

Waar is de hemel?

door Dr. A. Dirkzwager

Welke hemel?

In de Bijbel wordt het woord hemel voor drie verschillende zaken gebruikt:

- ° de atmosfeer. Er wordt immers gesproken over *de vogels van de hemel*.
- ° de kosmos. Je vindt de uitdrukking *sterren van de hemel*.
- ° de woonplaats van God

De zevende hemel vinden we niet. Die zal wel uit de gnostiek komen. Sommige gnostici meenden zelfs, dat er 365 hemels waren.

Hier willen we het hebben over de plaats van de woonplaats van God.

Probleemstelling

Wanneer we ons richten naar de hemel, denken we, dat die boven ons ligt. In Zuid-Afrika denken ze dat ook, in Australië ook en in Mexico evenzo. In Australië wijzen ze naar onder als ze de hemel aanduiden, althans naar ons gevoel. De Mexicanen wijzen opzij. Ook de Bijbel ziet de hemel boven.

Om het nog moeilijker te maken: de aarde draait. Over 6 uur wijzen we opzij in vergelijking met nu. Over 12 uur wijzen we weer een andere richting uit en zo doen het alle bewoners van de aarde. Waar ligt de hemel echt?

Andersom bekeken

Als de hemelbewoners naar de aarde kijken, wat zien ze dan? De aarde is een niet te grote planeet bij een niet te grote zon in een niet te grote melkweg. Er zijn massa's melkwegen. Een betere vraag is dus: hoe ziet men vanuit de hemel het heelal? Hoe zien *wij* het heelal? Massa's sterren. Pak een eenvoudige verrekijker en kijk naar de sterren. Je ziet er nog meer dan met het blote oog. Er blijft geen lege ruimte over. Het lijkt schitterend ijs.

Vanuit de hemel kun je waarschijnlijk het heelal van een afstand bekijken. Ook daar ziet men dus schitterend ijs. Sterren en sterrenstelsels bewegen. Wat zien ze dus? Iets wat lijkt op bewegend schitterend ijs.

In de Openbaring

De Openbaring bevat een mysterieuze tekst. Eigenlijk zijn er meer mysteries, maar ik bedoel nu dat over een schitterende bewegende massa ijskristal:

Vlak voor de troon was iets als een glazen zee, lijkend op ijs.

Openbaring 4: 6

Het woord dat ik hier weergeef met ijs, is κρύσταλλος (krustallos). Dat kan twee zaken betekenen: *ijs* en *kristal*. Nu is een glazen zee iets merkwaardigs. Glas is vast en een zee beweegt. Ook ijs en kristal zijn vast. Dan staat er nog *iets als*. Dat alles maakt duidelijk, dat Johannes iets beschrijft wat hij met gewone begrippen niet kan uitdrukken.

De oplettende lezer zal begrijpen waar ik heen wil. Het enorme heelal ligt als een vijvertje voor God troon.

Eerste bevestiging

In de Openbaring komt de “glazen zee” nog eens voor:

Ik zag nog een teken in de hemel, groot en wonderlijk: zeven engelen hielden de laatste zeven plagen vast, want daarmee is een eind gekomen aan Gods woede. Ik zag **iets als een glazen zee vermengd met vuur**, en degenen die overwinnaars waren van het beest, zijn beeld en het getal van zijn naam zag ik staan bij de glazen zee. Ze hadden citers van God in hun hand. Ze zongen het lied van Mozes, Gods dienaar, en het lied van het Lam:

Groot en wonderlijk zijn uw daden,
God, Heer, die alles beheerst!
Rechtvaardig en trouw zijn uw wegen,
Koning van de volken!
Wie zou niet vrezen, Heer,
en uw naam verheerlijken?
Want Gij alleen zijt heilig.

Want alle volken zullen komen
en zich neerbuigen voor u.
Want uw oordelen zijn zichtbaar geworden.

Daarna keek ik. Het heiligdom van de tent van het getuigenis in de hemel was geopend. De zeven engelen die de zeven laatste plagen hadden, kwamen uit het heiligdom naar buiten. Ze droegen kleding van zuiver blinkend linnen. Om de borst droegen ze een gouden gordel.

Eén van de vier wezens gaf aan de zeven engelen zeven gouden schalen vol met de woede van God, die leeft tot in alle eeuwigheden.

Het heiligdom werd gevuld met rook uit Gods heerlijkheid en uit zijn kracht.

Niemand kon de tempel binnengaan, totdat de zeven plagen van de zeven engelen ten einde gekomen waren.

Ik hoorde een luide stem uit het heiligdom tegen de zeven engelen zeggen: "Ga de zeven schalen met Gods woede op de aarde uitgieten!"

Openbaring 15: 1 - 16: 1

We zijn in de Openbaring op het punt waar de laatste plagen vóór Jezus' komst over de aarde gaan komen. Degenen die in de hemel zijn, zien vuur door de “glazen zee” trekken. Wat volgt in de Openbaring, maakt duidelijk, dat er ook kosmische rampen gebeuren die mogelijk veroorzaakt worden door verschijnselen in de kosmos. M.i. bevestigt deze gebeurtenis mijn idee, dat wat Johannes beschrijft als een glazen zee het heelal is. Je kunt je afvragen, of Johannes het begrepen zou hebben, als iemand had uitgelegd, dat die glazen zee de kosmos is. Het is daarom, dat hij ietwat duister moet schrijven.

Het is hier uiteraard niet nodig in te gaan op alle details van het geciteerde gedeelte. Ik kan het echter niet laten erop te wijzen, dat met het Lied van Mozes niet het lied is bedoeld dat gezongen is na de doortocht

door de Rode Zee/Schelfzee/Rietzee. Er zijn overeenkomsten in de bewoordingen met het Lied van Mozes uit Deuteronomium 32. Dat lied gaat zeer programmatisch over Gods behandeling van het Joodse volk in de toekomst. Dat zulk een lied hier gezongen wordt, ligt voor de hand. Het uur van de vervulling van bepaalde toezeggingen nadert. Het Lied van het Lam kan ik (nog?) niet plaatsen.

Tweede bevestiging

Ook Ezechiël mag in de hemel kijken. Ook hij ziet de troon en wezens. Maar ook dan wordt de “glazen zee” beschreven:

Boven de hoofden van de wezens was iets wat leek op een uitspannel als ontzagwekkend ijskristal, uitgespreid boven over hun hoofden.

Ezechiël 1: 22

De plaats van het object is duidelijk anders. Dat moet geen bezwaar zijn. Ten eerste zijn we bezig te denken over de hemel. Is daar alles totaal begrijpbaar? Ten tweede kan Johannes van een andere plaats gekeken hebben dan Ezechiël.

Opvallend is wel, dat het woord *uitspannel* valt. Dat wordt in het Oude Testament regelmatig gebruikt voor het heelal.

Conclusie van wat hiervoor staat

Waar ter wereld je op welk uur van de dag omhoog wijst, je wijst naar buiten het vijvertje, dat het heelal is, in de richting van de hemel. Je wijst dus inderdaad naar de hemel.

Het heelal is enorm groot. Het bevat ongelooflijk veel van Gods energie die omgezet is in materie. Toch is het “maar” een vijvertje in de hemel.

De supervrome conclusie is: mens besef, hoe klein je bent. Pas op, dat je bescheiden genoeg bent. Anders zou God je wel eens kunnen pakken op je hoogmoed. Dit laatste wordt meestal zo straf niet gezegd, maar tussen de regels door toch wel bedoeld. Ik denk, dat God meer blij is, als je beseft, dat Hij voor die mensen op dat ongelooflijk kleine aardetje interesse heeft, dat Hij zijn Zoon gestuurd heeft om onze straf op zich te nemen. Mensen die door dit te geloven van hun fouten af zijn, zijn kinderen van die grote God en horen thuis op het niveau van de hemel.

En de hemelvaart?

“Hoe lang zou Jezus wel onderweg geweest zijn van de aarde naar de hemel? Hoe lang doet een raket er wel over van de aarde naar Mars? En Jezus zou dan onmiddellijk in de hemel geraakt zijn? Dat kun je je toch niet voorstellen? Gebruik je verstand toch eens!” Dat is de standaardreactie op de hemelvaart bij ongelovigen. Hierop zijn twee reacties mogelijk.

Ten eerste is het verstand niet bevoegd om verschijnselen in Gods sfeer te beoordelen. Zie daarvoor mijn artikel *Onbewezen uitgangspunten van levensopvattingen* op deze website <https://logos.nl/onbewezen-uitgangspunten-levensopvattingen/>

Ten tweede was het alleen maar nodig, dat Jezus zich achter de wolken vergrootte tot hemelse afmetingen om onmiddellijk uit het “vijvertje” te glippen.

Plasmakosmologie

De visie die hiervoor beschreven is, bestaat al jaren. Het vervolg is nieuw. Op deze website is verscheidene keren aandacht besteed aan de plasmakosmologie. Dat er vuur trekt door het heelal, is binnen de plasmakosmologie goed te verstaan. Je zou het zelfs als steun voor de plasmakosmologie kunnen zien.